

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गोविन्दकुमार उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री चोलेन्द्र शम्शेर ज.ब.रा.
आदेश

०६९-WO-११५०

उत्प्रेषणयुक्त परमादेश लगायत जो चाहिने आज्ञा आदेश वा पूर्जा जारी गरी पाउँ।

बाँके जिल्ला सीहापुर गा.वि.स. वडा नं.४ घर भई हाल राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क
शाखा कार्यालय गुलरियाको लेखा अधिकृत पदबाट गैह्र कानूनी रूपमा
हटाएको हाल कारागार कार्यालय डिल्लीबजारमा थुनामा रहेको अनिल
कुमार मल्ल

निवेदक

विरुद्ध

राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क केन्द्रीय कार्यालय, रामशाह पथ, काठमाडौं १
मानव संसाधन विभाग, ऐ.ऐ. १
सञ्चालक समिति ऐ.ऐ. १
कार्यकारी अध्यक्ष ऐ.ऐ. १
विभागीय शाखा, ऐ.ऐ. १
शाखा प्रमुख, ऐ.ऐ. १
वित्त विभाग, ऐ.ऐ. १
आन्तरिक लेखा परीक्षक विभाग, ऐ.ऐ. १
क्षेत्रीय कार्यालय नेपालगञ्ज १
शाखा कार्यालय, गुलरिया बर्दिया १

विपक्षी

नेपालको अन्तरिम संविधान २०६३ को धारा ३२ र १०७(२) बमोजिम पर्न आएको
प्रस्तुत निवेदनको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यसप्रकार रहेको छ।

म निवेदक राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क गुलरिया शाखाको प्रबन्धक पदमा कार्यरत रहँदा म
विरामी भएकोले उपचारको लागि मिति २०६७।४।७ गते सहायक प्रबन्धक सुबिल कुमार

राईलाई निमित्त प्रबन्धकको हैसियतले कामकाज गर्ने गरी आन्तरिक परिपत्र जारी गरी सम्पूर्ण कर्मचारीको सहीछाप गराई कार्यालय तथा ढुकुटीको सम्पूर्ण साँचोहरू जिम्मा दिई बिदा बसेको अवस्थामा मिति २०६७।४।१६ गते रा.बा. बैङ्क क्षेत्रीय कार्यालयका स.ले.अ. रामचरण बि.सी.ले उक्त गुलरिया शाखाको नगद चेक गर्दा रु. ९० लाख ५७ हजार हिनामिना भएको देखिएको र सो अवस्थामा नगद सहायक प्रेम बहादुर सोडारी कार्यालयबाट भागी हालसम्म फरार रहेको उक्त कुरा १६ गते थाहा पाई ऐ. १७ गते कार्यालयमा उपस्थित भई हेर्दा उपरोक्त बमोजिम रकम हिनामिना गरेको थाहा पाई सम्पूर्ण साँचोहरू सहायक प्रबन्धक सुबिल कुमार राईबाट बुझी कार्यालय सञ्चालन गरेकोमा केन्द्रीय कार्यालय कानून विभागबाट अनुसन्धानको लागि गएको टोलीले मलाई समेत प्रतिवादी बनाई विशेष अदालत काठमाडौँमा मुद्दा दायर गरेको र सो मुद्दामा विशेष अदालत काठमाडौँबाट मलाई दोषी ठहर गरी मिति २०६८।३।२६ मा भएको फैसला उपर सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा मिति २०६८।६।१२ मा मेरो पुनरावेदन परी हाल विचाराधिन अवस्थामा रहेको छ। नगद हिनामिनाको सन्दर्भलाई लिई केन्द्रीय कार्यालय मानव संसाधन विभाग विभागीय कारवाही शाखाबाट मलाई मिति २०६७।८।५ मा सफाइ पेश गर्न लेखी आएकोमा मैले आफ्नो सफाइ पेश गरेको थिएँ। अदालतमा मुद्दा विचाराधिन रहेकै अवस्थामा मलाई बैङ्क सेवाबाट बर्खास्त गर्ने निर्णय गरी मिति २०६८।८।२२ को पत्रबाट जानकारी गराएबाट सो निर्णय उपर कार्यकारी अध्यक्ष ज्यू समक्ष पुनरावेदन गरी म बिदामा रहेको अवस्थामा बैङ्कको ढुकुटी हिनामिना भएको सम्बन्धमा मलाई लगाएको आरोप पुर्वाग्रही हुँदा मेरो बिदा रेकर्ड हेरी म निर्दोष हुँदा मलाई नोकरीबाट हटाउने मिति २०६८।८।१९ को निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने मेरो पुनरावेदन जिकिर रहेकोमा बैङ्कको सञ्चालक समितिको मिति २०६९।१०।७ को दिन बसेको १८०० औँ बैठकबाट तपाईंलाई मिति २०६८।८।१९ मा व्यवस्थापनबाट गरिएको सजाय मनासिब एवं कानून सङ्गत नै देखिएकोले सोही सजाय कायमै राख्ने निर्णय भएको व्यहोरा जानकारी गराइन्छ भनी च.नं. २६ मिति २०६९।११।१ मा लेखिएको पत्र मिति २०६९।११।९ गते कारागार कार्यालय डिल्लीबजार मार्फत प्राप्त हुन आएकोले विपक्षीका काम कारवाहीले मेरो नेपालको अन्तरिम संविधानको धारा १२(२)(३)(४), १३, १८, १९, ३२ मा उल्लेख मौलिक हक तथा पेशा रोजगारी सम्बन्धी संवैधानिक र वाणिज्य बैङ्क ऐन नियमले निश्चित गरेको मेरो कानूनी हकमा आघात पुग्न गएको र राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ को

विनियम ८८(२) बमोजिम सञ्चालक समितिले गरेको निर्णय अन्तिम हुने गरी व्यवस्था गरेबाट उक्त निर्णय बदर गराउन अन्य वैकल्पिक उपचारको बाटो नभएकोले नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ तथा १०७(२) अनुरूप प्रस्तुत रिट निवेदन गर्न आएको छु। म माथि लगाइएको आरोपको सन्दर्भमा विपक्षी नेपाल सरकार वादी र म समेत प्रतिवादी भएको बैङ्क टुकुटीको रकम हिनामिना मुद्दामा विशेष अदालतद्वारा मलाई भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा १७ को कसुरमा सोही ऐनको दफा १७ र ३(१)(६) बमोजिम सजाय गर्ने फैसला उपर म निवेदकको सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा मिति २०६९।६।१२ मा कारागार कार्यालय डिल्लीबजार मार्फत पुनरावेदन परी हाल विचाराधिन रहेको र मेरो पुनरावेदनमा मैले आफ्नो सफाइका लागि आधारहरू पेश गरेको अवस्था हुँदा सम्मानित सर्वोच्च अदालतद्वारा मेरो पुनरावेदन उपर सुनुवाइ भई टुङ्गो नलाग्दैको अवस्थामा अदालतमा विचाराधिन मुद्दाको ख्याल नगरी बैङ्कको सेवाबाट बर्खास्त गर्ने गरेको निर्णय त्रुटिपूर्ण छ। बैङ्कको कर्मचारी सेवा सर्त विनियमावली, २०६१ को विनियम ७(२)(क)(ख)(ग) र ऐ. विनियमावलीको विनियम ६९(५)(घ) समेतको आरोपका सम्बन्धमा विपक्षी बैङ्क समक्ष मैले स्पष्टीकरण पेश गर्दा र पुनरावेदन गर्दा समेत आफू निर्दोष रहेको र आफ्नो जिम्मेवारी भन्दा अलग नरहेको व्यहोरा दर्शाई जिकिर पेश गरेको तर्फ बैङ्क सञ्चालक समितिद्वारा सुनुवाइ नगरी मेरो विरुद्ध गरेको निर्णय पूर्वाग्रहपूर्ण छ। बैङ्कको टुकुटीबाट रकम हिनामिना हुँदाका अवस्थामा म बिदामा बसेको मेरो जिम्मेवारीमा बैङ्क रहँदाको अवस्थामा बैङ्कको मौजाद तथा कारोबार नियमित रहेको कुरा तर्फ ध्यान नदिई गरेको निर्णय कानूनका मूल्य मान्यता विपरीत भएकोले त्रुटिपूर्ण छ। अतः माथि उल्लिखित तथ्य तथा कानूनका आधारमा आरोपित विषयमा अदालतमा विचाराधिन मुद्दालाई समेत प्रभाव पार्ने गरी परिरहेको पुनरावेदन उपर सुनुवाइ नै हुन नदिई वास्तविकता र प्रमाणको मूल्याङ्कन नै नगरी गरिएको निर्णय लगायतका कामकारवाहीहरू नेपालको अन्तरिम संविधानको धारा १०७(२) समेतका आधारमा उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी पूर्ववत नोकरीमा बहाली गराउनु भनी विपक्षीहरूको नाउँमा परमादेश लगायत जो चाहिने आज्ञा आदेश जारी गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको निवेदन।

यसमा के कसो भएको हो। निवेदकको मागबमोजिमको आदेश किन जारी हुन नपर्ने हो। यो आदेश प्राप्त भएको मितिले बाटाको म्याद बाहेक १५ दिनभित्र आफैं वा आफ्नो कानूनबमोजिमको प्रतिनिधिमार्फत लिखित जवाफ पठाउनु भनी यो आदेश र रिट निवेदनको

एक प्रति नक्कलसमेत साथै राखी विपक्षीहरूलाई सूचना दिई लिखित जवाफ आएपछि वा अवधि नाघेपछि नियमबमोजिम गरी पेश गर्नु भन्ने मिति २०७०।१।२३ गतेको यस अदालतको आदेश।

यस बैङ्कको क्षेत्रीय कार्यालय नेपालगञ्जको आ.ले.प. इकाईबाट मिति २०६७।४।१६ मा यस बैङ्कको शाखा कार्यालय गुलरियाको परीक्षण गर्दा नोट कोषतर्फ ९०,००,०००।— र नगद कोष तर्फ रु. ५७,०००।— समेत गरी जम्मा रु. ९०,५७,०००।— कम भएको देखिई बैङ्कको सम्पत्तिमा हानी नोक्सानी हुने कार्य गरेको भन्ने समेतको अभियोगमा उक्त शाखाका तत्कालीन प्रबन्धक विपक्षी अनिल कुमार मल्लसमेत उपर यस बैङ्कको कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ बमोजिम विभागीय कारवाही शुरू गरी सफाइ पेश गर्न च.नं. ५२ मिति २०६७।८।५ को पत्रबाट निज विपक्षीलाई जानकारी गराइएकोमा निजले मिति २०६७।८।२५ मा सफाइ जवाफ पेश गरेका थिए। निज विपक्षीले दिएको सफाइ सन्तोषजनक नदेखिएकोले बैङ्कको सम्पत्ति हानी नोक्सानी गरेको समेतका अभियोगमा ऐ. विनियमावलीको विनियम ७३(ड) बमोजिम निजलाई भविष्यमा बैङ्कले नोकरीका लागि सामान्यतः अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने सजाय प्रस्ताव गरी प्रस्तावित सजाय सम्बन्धमा समेत निजबाट ७ दिन भित्र स्पष्टीकरण पेश गर्न च.नं. ३९ मिति २०६८।७।२० को पत्रबाट जानकारी गराइएकोमा निज विपक्षीले मिति २०६८।८।२ मा स्पष्टीकरण पेश गरेका र निज विपक्षीको स्पष्टीकरण समेत सन्तोषजनक नभएकोले निजले बैङ्कको प्रतिष्ठा माथि नै आँच आउने किसिमको कार्य गरी बैङ्कको कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ को विनियम ६७(२)(क),(ख)(ग) र ऐ. विनियम ६९(५)(घ) समेत उल्लङ्घन गरेको हुँदा ऐ. विनियमावलीको विनियम ७७(क) आफ्नो पदीय काम, कर्तव्य र जिम्मेवारी जानाजान बहन नगरेको, (घ) बैङ्कलाई बेइमानी गरेको, (ङ) आफ्नो पदको जिम्मेवारी अनुरूप आचार व्यवहार नगरेको, (ज) बैङ्कको रकम हिनामिना गरेको र अनुचित लाभ उठाएको, (ट) बैङ्कको ख्यातिमा दाग लाग्ने गरी अनुचित कार्य गरेको, (ठ) बैङ्कको सम्पत्ति हानी नोक्सानी गरेको अभियोगमा ऐ. विनियमावलीको विनियम ७३(ड) बमोजिम भविष्यमा बैङ्कको नोकरीका लागि सामान्य अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने सजाय गर्ने गरी सजाय गर्ने अधिकारीबाट मिति २०६८।८।१९ मा निर्णय भई सोको जानकारी च.नं. ४५ मिति २०६८।८।२२ को पत्रबाट गराइएको थियो। उक्त निर्णय उपर चित्त नबुझी निजले सञ्चालक समिति समक्ष पुनरावेदन गरेकोमा

मिति २०६८।८।१९ मा गरिएको सजाय कायम राख्ने भनी यस बैङ्कको सञ्चालक समितिको १८०० औँ बैठकको निर्णयबाट सदर भई सो निर्णयको जानकारी समेत निजलाई च.नं. २६ मिति २०६९।११।१ को पत्रबाट गराइएको थियो। यसरी यस बैङ्कको कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ को व्यवस्था बमोजिम सफाइको मौका दिई विभागीय कारवाही सूचना समेत दिई भविष्यमा बैङ्कको नोकरीका लागि सामान्यतः अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने सजाय गर्ने मिति २०६८।८।१९ मा भएको निर्णय र सो निर्णयलाई कायम राख्ने सञ्चालक समितिको निर्णय कानून सम्मत भएको हुँदा विपक्षीको रिट निवेदन खारेज भागी छ। राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ बमोजिम अख्तियारप्राप्त विभागीय कारवाही समिति (सजाय गर्ने अधिकारी) बाट पर्याप्त सुनुवाइको मौका दिई निज विपक्षीको जवाफ र स्पष्टीकरण समेत लिई जवाफ र स्पष्टीकरण सन्तोषजनक नभएकाले बैङ्क सेवाबाट सामान्य अयोग्य हुने गरी बर्खास्त गरेको र उक्त निर्णय बैङ्क कै सञ्चालक समितिबाट समेत सदर भई सकेको हुँदा प्रचलित कानूनबमोजिम गरिएको कारवाहीबाट विपक्षीको संविधान प्रदत्त कुनै पनि मौलिक हक तथा अन्य कानूनी हक समेत हनन् हुने होइन र हनन् भएको समेत छैन। निज उपर भएको विभागीय कारवाही बैङ्कको कर्मचारी विनियमावली, २०६१ बमोजिम भएको कारवाही हो भने भ्रष्टाचार मुद्दाको कारवाही भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ बमोजिम भएको कारवाही हो । "भ्रष्टाचार" मुद्दाबाट कसुर कायम भई सो वापत सजाय पाउने हो भने विभागीय कारवाही सम्बन्धित विभागको नीति निर्देशन वा सो विषयसँग सम्बन्धित कर्मचारी सेवा सर्त नियमावलीमा भएका अनुशासन उल्लङ्घनमा हुने सजाय भएको हुँदा दुवैको प्रकृति, विषय वस्तु र निरोपण हुने प्रश्न समेत फरक फरक रहे भएको भन्ने प्रस्ट हुन्छ भनी सम्मानित अदालतबाट शिवराज गौतम वि.रा.बा. बैङ्क केन्द्रीय कार्यालय समेत भएको उत्प्रेषण, परमादेश मुद्दा (संवत् २०६२ सालको रिट नं.२९८७) मा मिति २०६७।२।५ मा व्याख्या भएको हुँदा यी दुई कारवाहीलाई जोडी यस बैङ्कको विभागीय कारवाही समिति (सजाय दिने अधिकारी) को मिति २०६८।८।१९ मा भएको निर्णय बदर माग गरेको निवेदकको दाबी एकतर्फी र उक्त फैसलामा भएको व्याख्या विपरीत छ। निज समेतको विरुद्धमा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका तर्फबाट भ्रष्टाचार मुद्दा मिति २०६७।६।२ मा विशेष अदालत समक्ष दायर भई फैसला समेत भई सो फैसलाले निज कसुरदार ठहरी हाल थुनामा रहेको तथ्य निजले स्वीकार गर्नु भएकै छ । अतः उल्लिखित तथ्य र आधारहरूबाट निवेदकलाई

भविष्यमा बैङ्कको नोकरीको लागि सामान्यतः अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने सजाय दिने गरी विभागीय कारवाही समितिको मिति २०६९।८।१९ को निर्णय र सो निर्णयलाई कायम राख्ने गरी भएको यस बैङ्कको सञ्चालक समितिको मिति २०६९।१०।७ का दिन बसेको बैठकको निर्णय कानून सङ्गत भएको र कानून सङ्गत भएको निर्णयले निवेदकको कुनै हक अधिकारमा आघात पार्न नसक्ने हुँदा विभागीय कारवाही समितिको मिति २०६८।८।१९ को निर्णय र सो निर्णयलाई कायम राख्ने सञ्चालक समितिको निर्णय बदर माग गरेको विपक्षीको झुट्टा निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क केन्द्रीय कार्यालयको लिखित जवाफ।

राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ बमोजिम अख्तियार प्राप्त विभागीय कारवाही समिति (सजाय गर्ने अधिकारी) बाट पर्याप्त सुनुवाइको मौका दिई निज विपक्षीको जवाफ र स्पष्टीकरण समेत लिई जवाफ र स्पष्टीकरण सन्तोषजनक नभएकाले बैङ्क सेवाबाट सामान्य अयोग्य हुने गरी बर्खास्त गरेको र उक्त निर्णय बैङ्कको सञ्चालक समितिबाट समेत सदर भई सकेको हुँदा प्रचलित कानूनबमोजिम गरिएको कारवाहीबाट विपक्षीको संविधान प्रदत्त कुनै पनि मौलिक हक तथा अन्य कानूनी हक समेत हनन् भएको अवस्था छैन। निज उपर भएको विभागीय कारवाही बैङ्कको कर्मचारी विनियमावली, २०६१ बमोजिम भएको कारवाही हो भने भ्रष्टाचार मुद्दाको कारवाही भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ बमोजिम भएको कारवाही हो। "भ्रष्टाचार मुद्दाबाट कसुर कायम भई सो बापत सजाय पाउने हो भने विभागीय कारवाही सम्बन्धित विभागको नीति निर्देशन वा सो विषयसँग सम्बन्धित कर्मचारी सेवा सर्त नियमावलीमा भएका अनुशासन उल्लङ्घनमा हुने सजाय भएको हुँदा दुवैको प्रकृति, विषय वस्तु र निरोपण हुने प्रश्न समेत फरक फरक रहे भएको भन्ने प्रस्ट हुन्छ" भनी सम्मानित अदालतबाट शिवराज गौतम वि. रा.बा. बैङ्क केन्द्रीय कार्यालय समेत भएको उत्प्रेषण, परमादेश मुद्दा (संवत् २०६२ सालको रिट नं.२९८७) मा मिति २०६७।२।५ मा व्याख्या समेत भई सकेको अवस्थामा यी दुई फरक काम कारवाहीलाई जोडी यस बैङ्कको विभागीय कारवाही समिति (सजाय दिने अधिकारी) को मिति २०६८।८।१९ मा भएको निर्णय बदर माग गरेको निवेदकको दाबी एकतर्फी र उक्त फैसलामा भएको व्याख्या विपरीत छ। अतः उल्लिखित तथ्य र आधारहरूबाट निवेदकलाई भविष्यमा बैङ्कको नोकरीको लागि सामान्यतः अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने सजाय दिने गरी विभागीय कारवाही समितिको मिति २०६८।८।१९ को निर्णय र सो निर्णयलाई कायम राख्ने गरी

भएको यस बैङ्कको सञ्चालक समितिको मिति २०६९।१०।७ का दिन बसेको बैठकको निर्णय कानून सङ्गत भएको र कानून सङ्गत भएको निर्णयले निवेदकको कुनै हक अधिकारमा आघात पार्न नसक्ने हुँदा विभागीय कारवाही समितिको मिति २०६८।८।१९ को निर्णय बदर माग गरेको विपक्षीको झुठा निवेदन दाबी खारेज योग्य हुँदा खारेज गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक क्षेत्रीय कार्यालय नेपालगञ्जको तर्फबाट ऐ. बैंक क्षेत्रिय कार्यालय नेपालगञ्जका अख्तियार प्राप्त क्षेत्रिय प्रबन्धकको लिखित जवाफ ।

अदालतको आदेश

नियम बमोजिम दैनिक मुद्दा पेशी सुचीमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत निवेदनमा निवेदकबाट कुनै बहस जिकिर आएन। विपक्षीतर्फबाट विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री नरहरि आचार्य विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री विष्णुप्रसाद कँडेल तथा श्री इन्दिरा कार्कीले नेपाल सरकार वादी र निवेदक प्रतिवादी भएको बैङ्क ढुकुटीको रकम हिनामिना मुद्दामा विशेष अदालतद्वारा निवेदकलाई भ्रष्टाचार निवारण ऐन, २०५९ को दफा १७ को कसुरमा सोही ऐनको दफा १७ र ३(१)(६) बमोजिम सजाय गर्ने फैसला उपर विपक्षीको सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा कारागार कार्यालय डिल्लीबजार मार्फत पुनरावेदन परेकोमा विशेष अदालतको फैसला सदर हुने ठहरी यस अदालतको संयुक्त इजलासबाट मिति २०७१।४।१८ मा फैसला भएबाट निवेदकको कसूर अन्तिम रूपमा स्थापित हुन पुगेको छ। अतः राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्कको कर्मचारी सेवा विनियमावली, २०६१ को व्यवस्था बमोजिम निवेदकलाई सफाइको मौका दिई विभागीय कारवाही सूचना समेत दिई भविष्यमा बैङ्कको नोकरीका लागि सामान्यतः अयोग्य ठहरिने गरी नोकरीबाट बर्खास्त गर्ने भनी मिति २०६८।८।१९ मा भएको निर्णय र सो निर्णयलाई कायम राख्ने सञ्चालक समितिको निर्णय कानूनसम्मत भएको हुँदा विपक्षीको रिट निवेदन खारेज गरीपाउँ भनी गर्नुभएको बहस सुनियो।

प्रस्तुत मिसिलको अध्ययन भयो।

अब रिट निवेदकको माग बमोजिमको आदेश जारी हुनुपर्ने हो होइन भनी निर्णयतर्फ विचार गर्दा राष्ट्रिय वाणिज्य बैङ्क गुलरिया शाखाको प्रबन्धक पदमा कार्यरत रहँदा निमित्त प्रबन्धकको हैसियतले काम काज गर्ने गरी कार्यालय तथा ढुकुटीको साँचोहरू सहायक प्रबन्धक सुबिल कुमार राईलाई जिम्मा दिई उपचारको लागि मिति २०६७।४।७ मा बिदा बसेको अवस्थामा उक्त शाखामा नगद चेक गर्दा रु. ९० लाख ५७ हजार हिनामिना भएको

सम्बन्धमा मलाई समेत प्रतिवादी बनाई विशेष अदालत काठमाडौंमा मुद्दा दायर भएको र उक्त मुद्दामा मलाई दोषी ठहर गरी मिति २०६८।२।२६ मा फैसला भएकोमा सो फैसला उपर सम्मानित सर्वोच्च अदालतमा मिति २०६८।८।६ मा मेरो पुनरावेदन परी हाल विचाराधीन अवस्थामा छ। अदालतमा विचाराधीन मुद्दाको ख्याल नगरी बैङ्कको सेवाबाट बर्खास्त गरेको मिति २०६८।८।१९ को निर्णय तथा काम कारवाहीले संविधान प्रदत्त पेशा रोजगार सम्बन्धी संवैधानिक र वाणिज्य बैङ्क ऐन नियमले निश्चित गरेको मेरो कानूनी हकमा आघात पुग्न गएको छ। उक्त निर्णयलाई उत्प्रेषणको आदेशले बदर गरी पूर्ववत् नोकरीमा बहाली गराउनु भनी विपक्षीहरूको नाममा परमादेश लगायत जो चाहिने आज्ञा आदेश जारी गरीपाउँ भन्ने रिट निवेदकको निवेदन जिकिर देखिन्छ । तर निवेदकले यस अदालतमा विचाराधीन रहेको भनी उल्लेख गरेको भ्रष्टाचार (बैंकको ढुकुटीको रकम हिनामिना) मुद्दामा निवेदकलाई दोषी ठहर गरी विशेष अदालत काठमाडौंबाट भएको मिति २०६८।२।२६ को फैसला सदर हुने ठहरी यस अदालतको संयुक्त इजलासबाट ०६८-CR- ०३६५ नं.बाट मिति २०७१।४।१८ मा फैसला भएको देखिँदा निवेदकको रिट निवेदनको मूल आधार पूरै समाप्त भएको अवस्था छ। यो बूँदा नै प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गर्नका लागि यथेष्ट रहेकोले अरु आधारहरू दिरहनु परेन। प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुने ठहर्छ। प्रस्तुत निवेदनको दायरी लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: गेहेन्द्रराज पन्त

कम्प्युटर टाईप गर्ने: अभिषेक कुमार राय

इति संवत् २०७२ साल फाल्गुण महिना ११ गते रोज २ शुभम्